

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 29 januari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0555
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0321-A

Verzoekende partij de heer **Eddy GOOSSENS**

vertegenwoordigd door advocaat Nathalie JONCKHEERE, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 2020 Antwerpen,
Tentoonstellingslaan 23

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 januari 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 1 december 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder van 29 november 2010 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de nv KOLMONT WOONPROJECTEN een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een ontbossing op de percelen gelegen te 3550 Heusden-Zolder, Vredestraat zn met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummers 471P, 471Y, 474A, 474D en 474F.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de zitting van 26 juni 2018.

Advocaat Nathalie JONCKHEERE, die voor de verzoekende partij verschijnt, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing, zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Op 21 mei 2010 dient de nv KOLMONT WOONPROJECTEN (vervolgens: de aanvrager) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder een aanvraag in voor het ontbossen van de percelen aan de Vredestraat met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummers 471P, 471Y, 474A, 474D en 474F.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan 'Hasselt - Genk' in woongebied.

De percelen liggen gedeeltelijk in de verkaveling, vergund bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder van 5 januari 2009 voor drie bouwloten (nr. 2007/059), en gedeeltelijk in de verkaveling, vergund bij besluit van de verwerende partij van 11 februari 2010 voor elf bouwloten. De verkavelingen werden vergund telkens na goedkeuring door het Agentschap voor Natuur en Bos (vervolgens ANB) van de bij de verkavelingsaanvragen gevoegde compensatievoorstellen.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek gehouden.

ANB brengt op 10 november 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder verleent op 29 november 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 28 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 31 januari 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Op 24 februari 2011 beslist de verwerende partij om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing van de bouwloten in voornoemde verkavelingen aan de aanvrager te verlenen en zonder voorwerp te verklaren voor het gedeelte van de ontbossing voor de aanleg van wegenis.

2.

Op 4 november 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder aan de aanvrager een vergunning tot "wijziging van de verkavelingsvergunning" met nummer 2009/022.

De vergunde aanvraag strekt tot de vorming van vier loten voor halfopen bebouwing en zeven loten voor open bebouwing.

De wijziging betreft de loten vier tot en met elf, en lot dertien van verkaveling nummer 2009/022, dat wil zeggen de in administratief beroep op 11 februari 2010 vergunde verkaveling. Lot dertien wordt uit de verkaveling gesloten.

Voorts wordt de verkaveling met de loten van de op 5 januari 2009 vergunde verkaveling nummer 2007/059 uitgebreid. De motivering van het collegebesluit vermeldt dat de aanvrager aan laatstgenoemde verkavelingsvergunning verzaakt.

3.

Met het arrest met nummer RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016 wordt op beroep van de verzoekende partij de vergunningsbeslissing van 11 februari 2010 van de verwerende partij vernietigd.

4.

Met het arrest met nummer RvVb/A/2015/1359 van 19 juli 2016 wordt op beroep van de verzoekende partij de vergunningsbeslissing van 24 februari 2011 van de verwerende partij vernietigd.

5.

Met het oog op een herstelbeslissing van de verwerende partij over de aanvraag tot ontbossing adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar in zijn verslag van 17 november 2016 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en een vergunning te verlenen voor de ontbossing van de percelen binnen de op 4 november 2013 vergunde verkaveling, en te weigeren voor de daarbuiten gelegen percelen. Het verslag overweegt:

“ ...

Inzake de ontbossing van de bouwloten, gelegen binnen de verkaveling die op 5 januari 2009 door het college van burgemeester en schepenen werd vergund, kon in principe de stelling van de PSA herhaald worden dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunning (voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos, goedgekeurd compensatievoorstel) en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking is van de toen genomen beslissing.

De verkaveling die op 5 januari 2009 door het college van burgemeester en schepenen werd vergund, werd echter gewijzigd en uitgebreid door een nieuwe verkaveling die d.d. 4 november 2013 door het college van burgemeester en schepenen werd verleend. Deze nieuwe verkaveling bevindt zich binnen de grenzen van het perceel 474A, 474D opgenomen in voorliggend ontbossingsdossier.

Op datum van 16 november 2016 werd de locatie bezocht waarbij werd vastgesteld dat de bebouwing op deze verkaveling grotendeels verwezenlijkt is.

Door het Agentschap voor Natuur en Bos werd d.d. 10 november 2010 reeds een advies verleend waarin werd bevestigd dat aan de compensatieplicht voldaan is voor alle te ontbossen percelen zoals opgenomen in voorliggend ontbossingsdossier.

Aangaande de ontbossing binnen de omtrek van de d.d. 4 november 2013 verleende verkavelingsvergunning kan gesteld worden dat deze ontbossing heeft plaatsgevonden, ná vervulling van de compensatieplicht, ten bate van de uitvoering van een verkaveling binnen woongebied. Er bestaat dan ook geen beletsel tegen een vergunning voor de ontbossing binnen de contouren (perceel 474A, 474D) van deze verkaveling.

Met betrekking tot ontbossing van de gebieden, gelegen buiten de contouren van de verkaveling d.d. 4 november 2013, moet vastgesteld dat het hier nu enkel nog een loutere ontbossingsaanvraag betreft die, voor zover bekend, niet ten dienste staat van enig ander project. Dientengevolge kan de aanvraag voor wat betreft het gedeelte van de ontbossing buiten de contouren van de verkaveling d.d. 4 november 2013, bij gebrek aan actuele motivering aangaande deze ontbossing, enkel geweigerd worden.

Op datum van 17 november werd door advocaat Nathalie Jonckheere, namens beroeper, een e-mail gericht aan onze dienst waarin gesteld wordt dat de ontbossing, buiten de

contouren van de verkaveling d.d. 4 november 2013, niet mogelijk is omdat deze percelen in eigendom aan beroeper toebehoren.

Een stedenbouwkundige vergunning kan verleend worden voor de ontbossing van de bouwloten gelegen binnen de verkaveling die op 4 november 2013 door het college van burgemeester en schepenen werd vergund. Dit betreft de ontbossing binnen het perceel 474 A, 474 D zoals weergegeven op het plan bij voorliggend ontbossingsdossier.

De stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing van de percelen, gelegen buiten de verkaveling d.d. 4 november 2013 kan, bij gebrek aan actuele motivering aangaande deze ontbossing, enkel geweigerd worden.

...

Na de hoorzitting van 22 november 2016 beslist de verwerende partij op 1 december 2016 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert:

“ ...

*Overwegende dat in haar vernietigingsarrest de RvVb tot de volgende beoordeling kwam:
(...)*

Overwegende dat inzake de ontbossing van de bouwloten, gelegen binnen de verkaveling die op 5 januari 2009 door het college van burgemeester en schepenen vergund werd, in principe de stelling van de PSA herhaald kon worden dat voor deze ontbossing de principiële beslissing reeds genomen is in de verkavelingsvergunning (voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap Natuur en Bos, goedgekeurd compensatievoorstel) en de huidige aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing enkel een administratieve uitwerking van de toen genomen beslissing is;

*Overwegende dat de verkaveling die op 5 januari 2009 door het college van burgemeester en schepenen vergund werd, echter gewijzigd en uitgebreid werd door een nieuwe verkaveling die d.d. 4 november 2013 door het college van burgemeester en schepenen verleend werd; dat deze nieuwe verkaveling zich bevindt binnen de grenzen van het perceel 474A, 474D opgenomen in voorliggend ontbossingsdossier;
dat op datum van 16 november 2016 de locatie bezocht werd waarbij vastgesteld werd dat de bebouwing op deze verkaveling grotendeels verwezenlijkt is;*

Overwegende dat door het Agentschap voor Natuur en Bos d.d. 10 november 2010 reeds een advies verleend werd waarin bevestigd werd dat aan de compensatieplicht voldaan is voor alle te ontbossen percelen zoals opgenomen in voorliggend ontbossingsdossier;

Overwegende dat aangaande de ontbossing binnen de omtrek van de d.d. 4 november 2013 verleende verkavelingsvergunning gesteld kan worden dat deze ontbossing plaatsgevonden heeft, ná vervulling van de compensatieplicht, ten bate van de uitvoering van een verkaveling binnen woongebied; dat er dan ook geen beletsel bestaat tegen een vergunning voor de ontbossing binnen de contouren (perceel 474A, 474D) van deze verkaveling;

Overwegende dat met betrekking tot ontbossing van de gebieden, gelegen buiten de contouren van de verkaveling d.d. 4 november 2013, vastgesteld wordt dat deze ontbossing heeft plaatsgevonden, met inachtneming van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos en ná vervulling van de compensatieplicht, op basis van een afgeleverde stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing én binnen de periode van een geldende

verkavelingsvergunning; dat de gevraagde ontbossing niet strijdig is met de ter plaatse geldende bestemming van woongebied;

Overwegende dat op datum van 17 november 2016 door advocaat Nathalie Jonckheere, namens beroeper, een e-mail gericht werd aan de dienst Stedenbouwkundige en Verkavelingsberoepen waarin gesteld wordt dat de ontbossing, buiten de contouren van de verkaveling d.d. 4 november 2013, niet mogelijk is omdat deze percelen in eigendom toebehoren aan beroeper; dat de voorgelegde plannen werden beoordeeld en de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van de geldende burgerlijke rechten en plichten;

Overwegende dat een stedenbouwkundige vergunning verleend kan worden voor de ontbossing van de percelen zoals weergegeven op de door het college van burgemeester en schepenen goedgekeurde plannen;

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

De verwerende partij bepleit in een exceptie dat een eventuele vernietiging beperkt blijft tot het volgens haar afsplitsbare perceel nummer 474F. Zij argumenteert:

“ ...

De deputatie van de provincie Limburg wenst allereerst op te merken dat de verzoekende partij weliswaar de vernietiging vraagt van het integrale besluit van 1 december 2016 houdende de toekenning van de stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing op de percelen kadastraal gekend onder nrs. 471p, 471y, 474a, 474d en 474f, Sectie D, Afdeling 2, maar dat zij enkel belang stelt te hebben bij en kritiek uit op de ontbossingsvergunning in zoverre deze betrekking heeft op perceel waarvan zij stelt eigenaar te zijn, nl. perceel 474f.

De deputatie heeft bij haar oordeel over de vergunningsaanvraag (in de motieven) duidelijk een onderscheid gemaakt tussen de ontbossing van de percelen die gelegen zijn binnen de vergunde verkaveling (m.n. binnen de contouren van de verkaveling zoals vergund bij besluit van 4 november 2013) enerzijds en de ontbossing van het perceel 474f, in eigendom toebehorend aan de verzoekende partij, dat buiten de contouren van deze verkaveling ligt (cf. infra).

Aangezien de verzoekende partij enkel belang heeft bij en in haar middelen kritiek uit op de bestreden beslissing in zoverre hierbij een ontbossingsvergunning wordt toegekend voor het perceel 474f én de deputatie in haar oordeel zelf een onderscheiden beoordeling heeft gemaakt van de aanvraag voor dit perceel (gelegen buiten de contouren van een geldige verkaveling) en de andere percelen (gelegen binnen de contouren van een geldige verkaveling), kan het beroep, voor zover al gegrond, hooguit leiden tot een partiële vernietiging van het vergunningsbesluit, nl. beperkt tot het afsplitsbare deel van de beslissing betrekking hebbend op perceel 474f.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In beginsel is de bestreden stedenbouwkundige vergunning een en ondeelbaar, en niet vatbaar voor een gedeeltelijke vernietiging. Van dit beginsel kan er, bij wege van uitzondering, worden afgeweken als komt vast te staan dat het vernietigde gedeelte kan worden afgesplitst van de rest van de vergunning en dat het bestuur ook afgezien van het afgesplitste gedeelte voor het overige dezelfde beslissing genomen zou hebben. Anders zou een partiële vernietiging neerkomen op een hervorming van de bestreden beslissing en dus op een ontoelaatbare indeplaatsstelling door de Raad van het bestuur.

Het is niet omdat de verzoekende partij zich gegriefd weet door een bepaald onderdeel van de beslissing en ook haar wettigheidskritiek op dat onderdeel richt, dat de vernietiging van de bestreden beslissing daartoe beperkt kan blijven. Wanneer dat gedeelte niet afscheidbaar is, moet de vernietiging van de bestreden beslissing in haar geheel worden uitgesproken om tegemoet te komen aan het belang van de verzoekende partij.

De verwerende partij reikt geen overtuigende argumenten aan om van het beginsel van de ondeelbaarheid af te wijken. Er wordt daarbij vastgesteld dat de bestreden vergunning tot ontbossing vijf kadastrale percelen vermeldt, namelijk de percelen nummers 471P, 471Y, 474A, 474D en 474F. De verwerende partij verduidelijkt niet hoe dat zich verhoudt tot de stelling dat de verkaveling van 4 november 2013 zich bevindt binnen de grenzen van de percelen nummers 474A en 474D, “opgenomen in voorliggend ontbossingsdossier”, en dat enkel perceel nummer 474F buiten de contouren van die verkaveling zou vallen en aan een onderscheiden beoordeling onderworpen zou zijn.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

2.

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen andere excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Een eerste middel ontleent de verzoekende partij aan het gebrek aan de wettelijk vereiste rechtsgrond, en aan de schending van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel:

“ ...

De aanvraag die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing betreft het ontbossen van percelen met het oog op woningbouw. De aanvraag heeft aldus geen reden van bestaan buiten de voorgenomen verkaveling. De aanvraag tot ontbossing werd ingediend als een eerste fase van de uitvoering van de verkavelingsvergunning die uiteindelijk door de Deputatie werd verleend op 11 februari 2010. Deze verkavelingsvergunning werd vernietigd bij arrest nr. RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016.

Hierop heeft Uw Raad ook de op 24 februari 2011 verleende ontbossingsvergunning vernietigd, bij arrest nr. RvVb/A/1516/1359 van 19 juli 2016. Uw Raad nam hierbij in overweging dat de verkavelingsvergunning van 11 februari 2010 een doorslaggevend element was bij het verlenen van de ontbossingsvergunning en de vergunning voor ontbossing als een administratieve uitwerking van de verkavelingsvergunning werd aanzien, waarbij de principiële beslissingen al in de verkavelingsvergunning besloten lagen. Uw Raad komt tot de vaststelling dat de verkavelingsvergunning zich aandienende als rechtsgrond voor de ontbossingsvergunning. Nu deze echter uit de rechtsorde verdwenen was, had de ontbossingsvergunning geen rechtsgrond meer. Uw Raad besloot aldus tot de vernietiging van de ontbossingsvergunning in zijn geheel. Een partiële vernietiging, nu de ontbossingsvergunning ook gedeeltelijk haar rechtsgrond vond in een eerdere verkavelingsvergunning van 5 januari 2009, bleek immers niet mogelijk.

Het advies van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 17 november 2016 geeft blijk van een goed begrip van het dossier en de draagwijdte van vermeld arrest van Uw Raad:

(...)

Het blijkt echter dat verwerende partij in de bestreden beslissing van 1 december 2016 tot een andersluidend besluit komt.

(...)

Opnieuw wordt verwezen naar de verkavelingsvergunning als rechtsgrond voor de ontbossingsvergunning, dit keer naar de verkavelingsvergunning van 4 november 2013. Het blijkt evenwel dat in deze verkavelingsvergunning de percelen 474A en 474D besloten liggen, maar niet perceel 474F, dat immers eigendom is van de heer Goossens.

Verwerende partij meent de ontbossingsvergunning buiten de contouren van de verkavelingsvergunning eveneens te moeten verlenen, en verwijst terzake naar:

- Het feit dat de ontbossing reeds heeft plaatsgevonden: dit vormt uiteraard geen rechtsgeldig motief om een vergunning te verlenen;*
- Op basis van een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing: het gaat hier om de door Uw Raad op 19 juli 2016 bij arrest nr RvVb/A/1516/1359 vernietigde ontbossingsvergunning;*
- De destijds geldende verkavelingsvergunning: het gaat hier om de door Uw Raad op 15 maart 2016 bij arrest nr RvVb/A/1516/0782 vernietigde verkavelingsvergunning.*

Geen van deze argumenten kan de beslissing rechtsgeldig verantwoorden.

Opnieuw moet worden vastgesteld dat de wettelijk vereiste rechtsgrond ontbreekt.

De beslissing mist de nodige draagkrachtige motieven. Verwerende partij heeft het dossier en de draagwijdte van het arrest van Uw Raad onvoldoende onderzocht, ofschoon zij terzake over een gedegen advies van haar provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar beschikte.

De beslissing dient als geheel onredelijk te worden aangemerkt, nu de ontbossing op het perceel van de heer Goossens geenszins dienstig is met het oog op de overigens inmiddels uitgevoerde verkaveling.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

De deputatie van de provincie Limburg wenst summier tegen te werpen dat een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing geen rechtsgrond moet vinden in een verkavelingsvergunning.

Op grond van artikel 4.2.1, 2° is het ontbossen rechtstreeks vergunningsplichtig.

Het bestreden besluit koppelt de ontbossingsvergunning voor het perceel 474f, dat gelegen is buiten de contouren van een geldige verkaveling, los van enig verkavelingsinitiatief, door te oordelen dat de ontbossing niet strijdig is met de woonbestemming ter plaatse.

De integrale motivering van het besluit luidt als volgt:

(...)

De bestreden beslissing toont duidelijk aan dat de ontbossingsvergunning voor het perceel 474f op geen enkele wijze gesteund wordt op een verkavelingsvergunning als rechtsgrond voor deze ontbossing.

De omstandigheid dat de deputatie er wel op wijst dat de ontbossing van dit perceel (ook) heeft plaatsgevonden op basis van een op het moment van uitvoering geldige verkavelings- en ontbossingsvergunning (na vervulling van de compensatieplicht) doen hieraan geen afbreuk. De ontbossingsaanvraag wordt voor het bewuste perceel, zonder een verkavelingsvergunning als rechtsgrond, beoordeeld en verenigbaar geacht met de woonbestemming.

...”

3.

De verzoekende partij dupliceert in haar wederantwoordnota:

“ ...

In haar antwoordnota werpt de Deputatie tegen dat een stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing geen rechtsgrond moet vinden in een verkavelingsvergunning en het ontbossen rechtstreeks vergunningsplichtig is op grond van art. 4.2.1.,2° VCRO. Voor het perceel 474F werd de ontbossingsvergunning volledig losgekoppeld van enig verkavelingsinitiatief en werd geoordeeld dat de ontbossing niet strijdig is met de woonbestemming.

Het dient evenwel te worden vastgesteld dat de Deputatie, in de mate zij van oordeel is dat de ontbossing kan worden toegelaten (waar het principieel niet toegelaten is, behoudens hiervoor een vergunning wordt bekomen), deze beslissing moet verantwoorden op basis van draagkrachtige motieven. De Deputatie dient hiertoe een zorgvuldig feitenonderzoek door te voeren. In casu kent de Deputatie zeer goed de historiek van het dossier, en weet zij dat de ontbossing slechts werd voorgenomen met het oog op de uitvoering van de later vernietigde verkavelingsvergunning. De nieuwe verkavelingsvergunning van 4 november 2013 omvat niet het perceel van de heer Goossens 474 F. Zij had met deze context rekening moeten houden en moeten vaststellen dat de ontbossing op het perceel 474 F geen enkele reden van bestaan heeft en door de eigenaar niet gewenst is. Het gaat om relevante feiten waarmee de Deputatie ten onrechte geen rekening heeft gehouden.

Uit de aangedragen motivering blijkt dat inderdaad geen deugdelijke argumenten voorliggen. Er is geen enkele beoordeling doorgevoerd inzake de stedenbouwkundige aanvaardbaarheid. De Deputatie beperkt zich tot een verwijzing naar de reeds doorgevoerde ontbossing en twee vernietigde vergunningen. Dit kan uiteraard niet als deugdelijk en draagkrachtig motief worden weerhouden. De verenigbaarheid met de

woonbestemming volstaat niet en houdt geen beoordeling in van de goede ruimtelijke ordening. Ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar had erop gewezen dat de ontbossingsvergunning op het perceel Goossens op geen enkele manier nog kon worden verleend.

Verzoekende partij dient dan ook vast te stellen dat de enige reden van vergunningverlening gelegen is in de wens van Kolmont Woonprojecten om de schadeclaim van de heer Goossens af te weren, waartoe de Deputatie zich klaarblijkelijk heeft geleend.

Opnieuw moet worden vastgesteld dat de wettelijk vereiste rechtsgrond ontbreekt. De Deputatie stelt vast dat de ontbossing kadert binnen de uitvoering van een verkavelingsvergunning, stelt vast dat deze verkavelingsvergunning het perceel 474F niet langer omsluit, maar verbindt hieraan niet de logische conclusie dat dan ook geen reden voorligt om voor dit perceel een ontbossingsvergunning te verlenen.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De oppervlakte van de vergunde ontbossing wordt in de bestreden beslissing kadastraal geïdentificeerd als afdeling 4, sectie D, nummers 471P, 471Y, 474A, 474D en 474F.

De bestaanbaarheid met de gewestplanbestemming van woongebied, voor het gedeelte van de aanvraag “buiten de contouren van de verkaveling d.d. 4 november 2013”, steunt op de motivering dat “deze ontbossing heeft plaatsgevonden, met inachtneming van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos én na vervulling van de compensatieplicht, op basis van een afgeleverde stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing én binnen de periode van een geldende verkavelingsvergunning”.

De “afgeleverde stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing” waarvan sprake in de bestreden beslissing, is de stedenbouwkundige vergunning die met het arrest met nummer RvVb/A/1516/1359 van 19 juli 2016 vernietigd werd. De verkavelingsvergunning die de verwerende partij bedoelt, is de verkavelingsvergunning van 11 februari 2010 die met het arrest met nummer RvVb/A/1516/0782 van 15 maart 2016 vernietigd werd.

De verwerende partij steunt haar gunstige beoordeling van de planologische toelaatbaarheid daarmee op doorslaggevende wijze op vernietigde vergunningen en bedient zich van naar recht onaanvaardbare motieven.

2.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht omdat ze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 1 december 2016, waarbij aan de nv KOLMONT WOONPROJECTEN een stedenbouwkundige vergunning verleend wordt voor een ontbossing op de percelen gelegen te 3550 Heusden-Zolder, Vredestraat zn met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie D, nummers 471P, 471Y, 474A, 474D en 474F.
2. De Raad beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 29 januari 2019 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF